

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
גיטין-השולח	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דמדרינן ליה ברבים.													לו. לו.
הניחא למאן דאמר נדר שהודר ברבים - אין לו הפרה, אלא למאן דאמר יש לו הפרה מאי איכא למימר?												ז	לו. לו.
דמדרינן ליה על דעת רבים													לו. לו.
הלכתא: אפילו למאן דאמר נדר שהודר ברבים - יש לו הפרה, על דעת רבים - אין לו הפרה.	דאמר אמימר:											!	לו. לו.
והני מילי לדבר הרשות, אבל לדבר מצוה - יש לו הפרה												■	לו. לו.
כי ההוא מקרי דרדקי דאדריה רב אחא על דעת רבים, דהוה פשע בינוקי, ואהדריה רבינא, דלא אשתכח דדייק כוותיה.												o	לו. לו.
והעדים הותמין על הגט, מפני תיקון העולם.													לו. לו.
מפני תיקון העולם? דאורייתא הוא, דכתיב: (ירמיהו ל"ב) וכתוב בספר וחתום												ז	לו. לו.
לא צריכא לרבי אלעזר	רבה:												לו. לו.
עדי מסירה כרתי	דאמר: [רבי אלעזר]											!	לו. לו.
תקינו רבנן עדי חתימה מפני תיקון העולם, דזמנין דמייתי סהדי, אי נמי זימנין דאזילי למדינת הים.													לו. לו.
אפיל תימא לר' מאיר, התקינו שיהא עדים מפרשין שמותיהן בגיטין, מפני תיקון העולם	רב יוסף:												לו. לו.
בראשונה היה כותב אני פלוני חתמתי עד, אם כתב ידו יוצא ממקום אחר - כשר, ואם לאו - פסול	כדתניא:												לו. לו.
תקנה גדולה התקינו, שיהיו מפרשין שמותיהן בגיטין, מפני תיקון העולם.	רבן גמליאל:												לו. לו.
ובסימנא לא? והא רב צייר כורא, ורבי חנינא צייר חרותא, רב חסדא - סמך, ורב הושעיא - עין, רבה בר רב הונא צייר מכותא												ז	לו. לו.
שאני רבנן, דבקיאינן סימנייהו.													לו. לו.
מעיקרא במאי אפקעינהו?												ז	לו. לו.
בדיסקי.													לו. לו.
הלל התקין פרוסבול וכו'.													לו. לו.
פרוסבול אינו משמט, זה אחד מן הדברים שהתקין הלל הזקן, שראה את העם שנמנעו מלהלוות זה את זה ועברו על מה שכתוב בתורה (דברים ט"ו) השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל וגו', עמד והתקין פרוסבול וזה הוא גופו של פרוסבול: מוסרני לכם פלוני דיינין שבמקום פלוני, שכל חוב שיש לי אצל פלוני שאגבנו כל זמן שארצה, והדיינים חותמים למטה או העדים.	תנן התם:												לו. לו.
ומי איכא מידי, דמדאורייתא משמטא שביעית, והתקין הלל דלא משמטא?												ז	לו. לו.
בשביעית בזמן הזה, ורבי היא	אביי:												לו. לו.
(דברים ט"ו) וזה דבר השמיטה שמוט - בשתי שמיטות הכתוב מדבר, אחת שמיטת קרקע ואחת שמיטת כספים, בזמן שאתה משמט קרקע - אתה משמט כספים, בזמן שאי אתה משמט קרקע - אי אתה משמט כספים ותקינו רבנן דתשמט זכר לשביעית. ראה הלל שנמנעו העם מלהלוות זה את זה, עמד והתקין פרוסבול.	דתניא, רבי:												לו. לו.
ומי איכא מידי, דמדאורייתא לא משמטא שביעית, ותקינו רבנן דתשמט?												ז	לו. לו.
שב ואל תעשה הוא.	אביי:												לו. לו.
הפקר ב"ד היה הפקר	רבא:												לו. לו.
מנין שהפקר ב"ד היה הפקר? שנאמר: (עזרא י') וכל אשר לא יבוא לשלשת הימים כעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה.	דאמר ר' יצחק:												לו. לו.
מהכא: (יהושע י"ט) אלה הנחלות אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות וגו', וכי מה ענין ראשים אצל אבות? לומר לך, מה אבות מנחילין את בניהם כל מה שירצו, אף ראשים מנחילין העם כל מה שירצו.	רבי אליעזר:												לו. לו.
כי התקין הלל פרוסבול - לדריה הוא דתקין, או דלמא לדרי עלמא נמי תקין?	איבעיא להו:											^	לו. לו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
גיטין-השולח	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
	למאי נפקא מינה?													לז:
	לבטוליה, אי אמרת לדריה הוא דתקון מבטלינן ליה, אלא אי אמרת לדרי עלמא נמי תקין, הא אין בית דין יכול לבטל דברי בית דין חברו - אלא א"כ גדול הימנו בחכמה ובמנין												!	לז:
	מאי?													לז:
	לא כתבינן פרוסבול אלא אי בבי דינא דסורא אי בבי דינא דנהרדעא	ת"ש, דאמר שמואל:											!	לז:
	ואי סלקא דעתך לדרי עלמא נמי תקין, בשאר בי דינא נמי לכתבן												!	לז:
	דלמא כי תקין הלל לדרי עלמא - כגון בי דינא דדידה, וכרב אמי ורב אסי, דאלימי לאפקועי ממונא, אבל לכולי עלמא לא.												!	לז:
	הא פרוסבולא - עולבנא דדייני הוא, אי איישר חיל - אבטלינל.	ת"ש, דאמר שמואל:											!	לז:
	אבטלינל? והא אין ב"ד יכול לבטל דברי ב"ד חברו - אלא א"כ גדול הימנו בחכמה ובמנין												!	לז:
	אם איישר חיל יותר מההלל אבטליניה.	הכי קאמר: [שמואל]											!	לז:
	אקיימנה.	רב נחמן:											!	לז:
	אקיימנה? הא מיקיים וקאי												!	לז:
	הכי קאמר: אימא ביה מילתא, דאע"ג דלא כתוב ככתוב דמי.												!	לז:
	האי עולבנא, לישנא דחוצפא הוא או לישנא דניחוטא הוא?	איבעיא להו:											!	לז:
	עלובה כלה שזינתה בקרב חופתה.	ת"ש, דאמר עולא:											!	לז:
	מאי קרא? (שיר השירים א) עד שהמלך במסכו נרדי נתן ריחו.	רב מרי ברה דבת שמואל:											!	לז:
	עדיין חביכותא הוא גבן, דכתיב נתן ולא כתיב הסריח.	רבא											!	לז:
	הנעלבין ואינן עולבים, שומעין חרפתן ואין משיבין, עושין מאהבה ושמחין ביסורין, עליהן הכתוב אומר: (שופטים ה') ואוהביו כצאת השמש בגבורתו.	תנו רבנן:											!	לז:
	מאי פרוסבול?												!	לז:
	פרוס בולי ובוטי, בולי - אלו עשירים, דכתיב: (ויקרא כ"ו) ושברתי את גאון עוזכם	רב חסדא:											!	לז: